

Andet afsnit berører ikke national lovgivning og/eller praksis, som fastsætter tærskler for oprettelse af et organ for arbejdstagerrepræsentation.

b) Det særlige forhandlingsorgan skal bestå af mindst tre og højst 17 medlemmer.

c) Ved valget eller udpegningen skal man sikre, at

— hver medlemsstat, hvor fællesskabsvirksomheden har en eller flere bedrifter, eller hvor fællesskabskoncernen har den kontrollerende virksomhed eller en eller flere kontrollerede virksomheder, er repræsenteret med et medlem

— yderligere medlemmer er repræsenteret i forhold til antallet af arbejdstagere, der er beskæftiget i bedrifterne, den kontrollerende virksomhed eller de kontrollerede virksomheder i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor den centrale ledelse befinder sig.

d) Den centrale ledelse og de lokale ledelser underrettes om sammensætningen af det særlige forhandlingsorgan.

3. Det særlige forhandlingsorgan har til opgave sammen med den centrale ledelse og ved skriftlig aftale at fastlægge det europæiske samarbejdsudvalgs virkefelt, sammensætning, beføjelser og mandatperiode eller retningslinjerne for en procedure til information og høring af arbejdstagerne.

4. Med henblik på indgåelse af en aftale, jf. artikel 6, skal den centrale ledelse indkalde til møde med det særlige forhandlingsorgan. Den underretter de lokale ledelser herom.

Ved forhandlingerne kan det særlige forhandlingsorgan bistås af eksperter efter eget valg.

5. Det særlige forhandlingsorgan kan med mindst to tredjedele af stemmerne beslutte ikke at indlede forhandlinger, jf. stk. 4, eller at afbryde forhandlinger, der allerede er påbegyndt.

En sådan beslutning standser proceduren med sigte på at indgå den aftale, der er omhandlet i artikel 6. Hvis der er taget en sådan beslutning, gælder bestemmelserne i bilaget ikke.

En ny anmodning om at indkalde det særlige forhandlingsorgan kan tidligst fremsættes to år efter, at ovennævnte beslutning er taget, medmindre de berørte parter fastsætter en kortere frist.

6. Den centrale ledelse afholder udgifterne i forbindelse med de forhandlinger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, i et sådant omfang, at det særlige forhandlingsorgan kan udføre sin opgave på passende måde.

I overensstemmelse med dette princip kan medlemsstaterne fastsætte budgetregler for det særlige forhandlingsorgans drift. De kan bl.a. fastsætte kun at dække udgifterne til én ekspert.

Artikel 6

Indholdet af aftalen

1. Den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan skal forhandle i en samarbejdsvillig ånd med henblik på at nå til enighed om de nærmere retningslinjer for gennemførelsen af den information og høring af arbejdstagerne, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

2. Uden at det i øvrigt berører parternes aftalefrihed, fastsætter den i stk. 1 omhandlede aftale, der indgås skriftlig: mellem den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan, følgende:

a) hvilke virksomheder der indgår i den fællesskabskoncern eller hvilke bedrifter der indgår i den fællesskabsvirksomhed, der er omfattet af aftalen

b) det europæiske samarbejdsudvalgs sammensætning, antallet af medlemmer, fordelingen af pladser, og mandatets varighed

c) det europæiske samarbejdsudvalgs beføjelser samt proceduren for information og høring heraf

d) stedet for samt hyppigheden og varigheden af det europæiske samarbejdsudvalgs møder

e) de finansielle og materielle midler, som stilles til rådighed for det europæiske samarbejdsudvalg

f) aftalens varighed og genforhandlingsproceduren.

3. Den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan kan skriftligt vedtage at indføre en eller flere informations- og høringsprocedurer i stedet for at nedsætte et europæiske samarbejdsudvalg.

I aftalen fastlægges retningslinjer for, hvorledes arbejdstagerrepræsentanterne har ret til at mødes for at udveksle synspunkter om de oplysninger, de modtager.

Disse oplysninger vedrører navnlig grænseoverskridende spørgsmål der påvirker arbejdstagerernes interesser i væsentlig grad.